

idet jeg meget godt ved, at de paagældende Baner ikke ere af den Art, at man i Reglen vil gaa til at udføre dem som Statsbaneanlæg, men jeg har blot villet præcisere, at man ikke, som Ministeren antydede, godt kan gaa ind paa Gennemførelsen af et enkelt Jærnbaneforslag uden at faa nogle flere gennemført. Hvorledes det skal forstaas, ved vist nok enhver, der har haft med Jærnbanejager at gøre, saa jeg behøver ikke nærmere at udtale mig derom, men jeg tror, at med den Velvilje, hvormed den højtærede Minister udtalte sig om Forslaget, vil der ikke fra den Side være nogen Hindring, naar man ellers kan komme overens om, hvad der er nødvendigt for at gennemføre Forslaget.

Bach: Det ærede Medlem fra Nørresundby (Tutein) sagde, at Vendsyssel har sine Sager i Orden, men at Han Herred — den Del, som jeg især talte om — stod tilbage i den Retning. Det ærede Medlem fra Nørresundby sagde til mig i Fjor, at han nu var vis paa, at efterom Han Herred havde sine Sager i Orden, behøvede vi ikke at have nogen Uenighed om Vinien fra Fjerritslev til Tisted. Han har saa forandret sin Mening fra i Fjor, thi nu er det Vendsyssel, som har sine Sager i Orden, men ikke Han Herred. Jo, det er i den samme Orden, som det var i Fjor, da man havde ladet sig tegne for Bidrag, om hvilke jeg ikke ved andet, end at de fuldt svarede til Bidragene i Vendsyssel. Man havde tegnet sig for en Sum af 100 Kr. for hver Tønde Hartkorn paa Landet og Byen Tisted for 60,000 Kr., og jeg tror ikke, at der dermed — om det skulde knibe — er sagt det sidste Ord, men saalænge man staar fjernt fra eller i ethvert Tilfælde ikke nær ved en Jærnbane, kan man jo altid tale om den Pris, der skal gives. Jeg vil overfor den højtærede Minister, som udtalte sig om, hvad jeg havde sagt med Hensyn til Strækningen Tisted—Fjerritslev, udtale, at jeg har ikke sagt, at jeg ikke vilde være med til en Jærnbane til Fjerritslev, men at jeg ikke vilde have, at den skulde standse ved Fjerritslev. Det er det, som jeg har hævdet, og det er ikke saaledes at forstaa, at jeg ikke vilde være med til en Jærnbane til Fjerritslev, det har jeg ikke sagt. Men der er nu et andet Spørgsmaal, som jeg kunde have lyst til at stille til den højtærede Minister i Anledning af, at han berørte Spørgsmaalet om de tre sydlige Tverbaner som Statsbaner, og at Staten derfor andet Steds skulde være færdig med at bygge Tverbaner. Tror den højtærede Minister

ikke, at en Jærnbane paa Strækningen mellem Tisted og Nørresundby eller en anden Strækning af Vendsysselbanen lige saa godt skulde kunne bygges som Statsbane? Jeg ser ikke rettere end, at denne Strækning Nord for Limfjorden lige saa godt kunde tilkomme en Tverbane som Strækningen Herning—Stjern. Jeg forstaaer ikke, hvorfor den højtærede Minister ikke vil det, og jeg har Lov til at haabe og tro, at ere de tre sydlige Tverbaner nødvendige, er det lige saa nødvendigt at faa en Tverbane Nord for Limfjorden, f. Eks. fra Nørre-Sundby til Tisted. Jeg synes derfor, at dette Stykke Vej mellem Tisted og Fjerritslev maa være lige saa berettiget til at faa en saadan Tverbane som enkelte af disse Strækninger Syd for Limfjorden. Det er det, jeg har villet sige, og jeg har ikke noget særligt nyt ellers. Jeg har tidligere haft Beslighed til at nævne Enkelthederne af mit Baneforslag, og det huske ærede Medlemmer nok. Jeg vil blot udtale Haabet om, at man vil være velvillig stemt overfor den fattige Egn deroppe med Hensyn til at give den en Jærnbane.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgfreds): Naar den højtærede Minister udtalte, at det var urigtigt sagt af det ærede Medlem fra Nørre Sundby (Tutein) og mig, at Forholdene ikke vare bedre nu, end for mange Aar tilbage med Hensyn til Forbindelser, saa maa den højtærede Minister huske paa, at jeg for mit Vedkommende ikke har tænkt paa andet — om jeg har nævnet andet, ved jeg ikke — end hvad der ligger Nord for Limfjorden, og der er det virkelig saa, at man paa Strækningen fra Nørre-Sundby til Tisted ikke er bedre stillet nu, end før vi fik Jærnbaner. Beboernes nærmeste Købstæder der ere Aalborg og Tisted, og det er der, at Banen først begynder. Men da den højtærede Minister for øvrigt stillede sig velvillig til Forslaget, gør den lille Meningsforstel mellem os jo ikke noget til Sagen. Naar den højtærede Minister mente, at man der ikke havde sine Pengejager i Orden, saa ved jeg ikke bedre, end at de, saa vidt de paa dette Stadium kunne, ere bragte i Orden, idet der er tilfagt Tilskud, saa vel fra Amts- og Sognekommuner som fra Købstæder, og det saa store, at naar man faar et Tilskud af Statskassen af 80,000 Kr., kan Banen bygges, naar der saa tillige optages et Laan af 30—35,000 Kr. pr. Banemil. Jeg ved i alt Fald ikke noget bedre, og alt, som har været forelagt mig, tyder i den Retning. Men det havde maaske været mere hensigtsmæssigt og mere rigtigt, om de havde faaet Ministeren til at indbringe Forslaget. Det skal jeg heller ikke bestride, men paa Grund